

SANDVIKEN
Klass Ca 25.
Dyrortsgrupp 3.

Sandvikens station togs i bruk den 1 januari 1863, d. v. s. cirka sex år efter det att bandelen Gävle—Kungsgården, på vilken Sandviken är belägen, öppnades för allmän trafik.

Det var anläggandet av Sandvikens Jernverk åren 1862—1863, som framdrog behovet av en station på denna plats. Den cirka 2 km längre österut belägna stationen Jädran kunde därigenom slopas, och dess stationshus revs år 1863.

Stationsanordningarna voro från början av ringa storleksordning, men i och med järnverkets expansion ökade behovet av såväl spårutrymme som av moderna och rymliga lokaler för resande, gods och personal.

Det ursprungliga stationshuset, som utgjordes av en mindre träbyggnad i samma stil och av samma storlek som banvaktsstugorna, ersattes redan 1868 av en större och rymligare byggnad, även denna i trä. Detta stationshus användes fram till år 1909, då en ny stationsbyggnad i sten var färdig att tagas i bruk. Under årens lopp fram till år 1937 har endast smärre ändringar företagits. Sistnämnda år genomfördes omfattande moderniseringsarbeten, vilka omfattade såväl resande- som expeditiionsutrymmena. För stationsinspektoren är bostad ordnad i en intilliggande villabyggnad.

Godsmagasin är uppfört på samma sida som stationshuset och öster om detta. Magasinet, som för närvarande är otillräckligt, utgöres av en enkel träbyggnad, västerut tillbyggd med en lastbrygga. Förslag till nytt godsmagasin finnes upprättat sedan fem à sex år tillbaka. Byggnadstillstånd har emellertid ej kunnat erhållas.

Spårsystemet har utbyggt i olika etapper, av vilka främst må nämnas utvidgningen år 1892 samt 1907—1908, då även gatuviadukt uppfördes i bangårdens östra ända. År 1937 gjordes omfattande ändringar och utvidgningar, och i samband därmed försågs bangården med elektrisk växel-

och signalsäkerhetsanläggning (knappställverk). År 1940 omlades och flyttades östra ingångslinjen norrut, varigenom järnverket erhöll bättre utvecklingsmöjligheter. Bangården elektrifierades 1943, och anläggningarna i sin helhet övertogs år 1948 av statens järnvägar.

Personal: stins, 1 fsts, 1 sts, 1 fknt, 5 knt, 1 stfm, 2 tb, 28 stk. Trafikens omfattning var 1949: 184.976 försålda biljetter och 177.370 godsexpeditioner.

Sandviken ligger vid en vik på norra sidan av Storsjön och intill Ockelboåsen och har vuxit upp kring Sandvikens Jernverk sedan 1860-talet. Staden har 1950 c:a 18.400 invånare. Helt dominerande industri är som nämnts Sandvikens Jernverk med världsberömd tillverkning av kvalitetsprodukter av järn och stål. Vidare kan nämnas See Fabriks AB med rördrageri, galvaniseringsverk, paraplysprötfabrik samt ett bryggeri. I Sandviken finns sjukhus och sanatorium, anlagda av järnverket. Utom folkskolor har staden samrealskola.

ÖSTLUND, NORE JOHAN, stationsinspektör.

Född den 23 juni 1896 i Vänersnäs, Skaraborgs län. Elev vid BJ i Göteborg 1917, i Säffle 1918, i Trollhättan 1918, sts 1919, to 1934, i Göteborg 1936, fsts 1939, stins i Filipstad 1941, stins Ca 25 i Sandviken 1947. Avlagt studentexamen 1916.

N. J. Östlund